

ikke gaa ud fra den Betragtning, at man blot skulde blive staaende ved det, man en Gang var naaet til; saa vilde et Fællesudvalg være ganske unyttigt. Vi have da ogsaa taget Hensyn til dem, der se anderledes paa Sagen, og man har fra anden Side taget noget Hensyn til de Ønsker, der deles af det andet Ting, og som jeg ogsaa noget har hældet til.

Jeg for mit Vedkommende har den Opfattelse, at Menighedsraadene i al Almindelighed have virket godt. De have vel ikke alle Steder virket tilfredsstillende, og enkelte Steder kan der maaske paavises mindre gode Virkninger. Men overalt, hvor der er et Menighedsliv, og hvor Præsten staar i et godt Forhold til sin Menighed, tror jeg, man kan paavise gode Virkninger. Jeg kender selv saadanne Tilfælde, og jeg har hørt mange andre udtale den Betragtning, at man i Almindelighed med Tilfredshed kan se tilbage paa Menighedsraadenes Virksomhed. Jeg har den Opfattelse, at det vilde beklages Landet over, særlig ude paa Landet, om Menighedsraadene bortfaldt. Jeg kender ikke saa meget til Forholdene inde i Byerne og specielt her inde i København, men i al Almindelighed tror jeg, at man vilde beklage, om denne Institution, som har bestaaet i nogle Aar, skulde falde ganske bort.

Naar jeg skal udtale min Mening, vil jeg sige, at jeg havde ønsket, at man havde bestemt en kortere Levetid for det Forslag, der nu foreligger, end de 6 Aar, idet ogsaa jeg mener, at det vilde være ønskeligt, at man snarest muligt kunde faa vedtaget en Præstelønningslov, og jeg ser ikke, at de 6 Aar ville bidrage til, at det sker i et hurtigere Tempo, end man kunde vente. Med Hensyn til det kirkelige Udvalg vil jeg sige, at jeg kunde have ønsket nogle sikrere Bestemmelser om, at det skulde tages i Brug, end dem, der foreslaas. Det er jo nu ganske overladt til Ministeriet og til, hvorvidt der vil blive bevilget Penge dertil her i Tinget. Men jeg nærer dog den Anskuelse, at for saa vidt der opstaar vigtige Spørgsmaal paa Kirkens Omraade, og vi have en Kirkeminister, der ønsker at høre det og forelægger et Forslag derom, vil det kirkelige Udvalg ogsaa kunne komme til at virke. Jeg mener, at der er vundet noget ved, at denne Institution bestaar og kan blive hørt og kaldt frem, hvis Forslag derom foreligger. Dersom det kirkelige Udvalg derimod gik ud af Verden, hvad det jo vil i det Øjeblik, det foreliggende Forslag ikke vedtages,

vilde det tage lang Tid, inden det kunde blive kaldt frem, og derved vilde Tiden maaske blive unødigt forhalet.

Endelig kan jeg sige, at jeg vilde have sat Pris paa, om Loven havde fastsat en Bestemmelse om, at der snart skulde forelægges et Forslag til en Lønningslov til Præsterne; thi det kan ikke nægtes og er heller ikke bleven nægtet fra nogen Side, at det er en lidt uheldig Bestemmelse, at Præster kunne blive siddende med en ringe Løn og blive gamle under uheldige økonomiske Forhold. Men derfor er jeg tilfreds med, at vi have faaet § 23, der fastsætter en Sum af 25,000 Kr. aarlig til Støtte for saadanne uheldigt stillede Præster. Var den Bestemmelse ikke kommen ind, vilde jeg vanskeligt have kunnet stemme for Forslaget. Som det nu foreligger, fra Fællesudvalgets 15 Medlemmer, vil jeg af min fulde Overbevisning varmt anbefale mine Meningsfæller at støtte det, og det er, hvad jeg i dette Øjeblik skal bemærke.

**Hans Nielsen** (Viborg Amts 1ste Valgekreds): Efter at der jo fra næsten alle Sider under Finanslovens 1ste Behandling her i Tinget var Enighed om, at der med Hensyn til Statshusholdningen burde gennemføres den allerstørste Sparsommelighed, og eftersom Kirkens Midler ved en ligelig Fordeling ganske sikkert ville være tilstrækkelige til Lønning af Statskirkens Præster uden yderligere Tilskud fra Statskassen, finder jeg det i høj Grad uheldigt nu at vedtage en Lov, hvorefter Statskassen aarlig skal tilskyde det her foreslaaede Beløb af 25,000 Kr. til Præstelønninger. Jeg tror snarere, at der hurtigst muligt burde gøres noget for at faa ændret dette for Tiden uheldige Lønforhold, thi at give Løntillæg af Statskassen til Sognepræsterne og samtidig borttage eller indskrænke Tilskuddene til de økonomiske og litterære Foretagender og meget andet tror jeg, Befolkningen i høj Grad vil misbillige. Vel tror jeg, at Befolkningen sætter Pris paa at beholde Menighedsraadene, hvilket ogsaa jeg gør, men at skulle betale derfor med rede Penge, tror jeg virkelig ikke er Folkets Ønske.

Det foreliggende Mæglingforslag indeholder desuden en Bestemmelse om, at der atter kan nedsættes et kirkeligt Udvalg. Det nuværende kirkelige Udvalg har jo endt sit Arbejde, idet det har afgivet sin Betænkning, og om denne Betænkning er af en saadan Beskaffenhed, at Menighederne Landet over skulde ønske